

روزنامه " تورنتو استار " 30 ماه می 2013

مترجم : پیکار پامیر

امریکا نیز کار بند (دهله) در قندهار را نیمه تمام رها میکند

روزنامه " تورنتو استار " چاپ کانادا، گزارش نسبتاً مفصلاً را در شماره مورخ 30 ماه می امسال، پیرامون وضعیت بند " دهله " در قندهار و بی توجهی امریکا و کانادا دران مورد بچاپ رسا نیده است که اینک، ترجمه فشرده این گزارش را غرض آگاهی خواننده های گرامی تقدیم مینمایم:

قبلاً باید گفت که روزنامه مذکور، سال گذشته نیز یک چنین گزارشی را به نشر رسا نیده بود که ما ترجمه آنرا در موقعش تقدیم نموده بودیم :

" نارضایتی زارغان افغان روز تا روز در قلب سرزمین طالبان { ولایت قندهار } افزایش می یابد؛ زیرا ازان نگران اند که ایالات متحده، قبل از آنکه به ترمیم " بند دهله " بپردازد، افغانستان را ترک خواهد نمود؛ چنانکه کانادا عین عمل را انجام داد. زنده گی ده ها هزارباشنده فقیر قرأ خاکی آن خطه، مربوط به ذخیره آب همین بند میباشد. آنها، بخاطر خشک بودن کانال آب، آنهم در فصل گرمای شدید و عدم تسهیلات آبیاری زمین های شان شکایت داشته نسبت به حکومت کرزی و حامیان خارجی اش خشمگین اند. سال گذشته، اداره انجیری ارتش امریکا به روزنامه تورنتو استار گفته بود که در نظر دارند در صورتیکه یکصد ملیون دالر پول مورد ضرورت مهیا شود، در همین تابستان، با افزایش ارتفاع دیوار بند تا پنج متر به منظور بلند رفتن سطح ذخیره آب، مشکل موجوده را رفع خواهند نمود..."

درگزارش از قول " دیوید لکن " سخنگوی نیرو های امریکایی در افغانستان آمده است که برنامه ساختمان بند مذکور هنوز تحت غوراست ... هرگاه پول مورد نیاز در همین تابستان میسر گردد، بخش اداره انجیری ارتش امریکا قادر خواهد بود کار ساختمان را قبل از سال 2014م آغاز نماید... "

گزارش می افزاید : " خروج نیرو های خارجی از افغانستان، با کوهی از تنشها و شکستها در جهت مذاکره با گروه طالبان و جنگهای داخلی توأم خواهد بود. زنده گی تقریباً هشتاد درصد مردم قندهار متکی به آب دریای ارغنداب است که زمین های زراعتی را سیراب میسازد.

باساس این گزارش، آغا جان پنجاه و سه ساله که رهبری شهرک ارغنداب را بعهدہ دارد، گفته است که بخش اعظم مردم قندهار از ناحیہ این بند آب نگران هستند. زیرا صرفاً یکسال دیگر تا خروج نیرو های امریکایی باقی مانده است. بنابراین ما شک داریم که آنها به وعده های خویش وفا نمایند. اگر احساس میداشتند، میتوانستند قبلاً این کار را با کیفیت بهتری انجام دهند. اما آنها به هیچصورت اخلاصمند نیستند و نباید به آنان اعتماد نمود. آنها { امریکایی ها } ظرف دوازده سال، تنها مشکل برق این پروژه را رفع نکردند. انجنیران ارتش امریکا تخمین نمودند که دونیم سال را احتوا خواهد نمود تا بند را مکمل ترسازند... هر کمپنی بی که کار ترمیم این بند را بعهدہ بگیرد، با مشکلات جدی امنیتی مواجه خواهد بود."

گزارش می افزاید که بند دهله در شهرک شاه ولیکوت واقع در سی و پنج کیلو متری شمال قندهار موقعیت دارد، جاییکه طالبان و نیرو های خارجی در تقابل بوده اند. نا امیددی گسترده مردم که ناشی از سابقه کار پراگنده کانادایی ها میباشد، سلاح مؤثری است به نفع گروه طالبان. درگوشه بی از این گزارش میخوانیم که " قاری یوسف احمدی سخنگوی گروه طالبان، توسط تلفون از یک محل نا معلوم برای خبرنگار تورنتو استار گفته که آنها { خارجی ها } میخواهند مردم را با منطق ضعیف شان فریب دهند. آنها هیچ کاری برای افغانستان نکرده و نخواهند کرد... ما از خدای خود شاکر هستیم و طالبان از حمایت مردم، زارعین و دیگران لذت می برند. وقتی غربی ها دوازده سال قبل افغانستان را اشغال کردند، انتظار میرفت آنها سطح این بند را طوری وسعت دهند که مقدار آب بیشتر دران ذخیره شده بتواند، کاری که از انجام دادن آن تا کنون ازان شانہ خالی کرده اند. این تقاضا به اداره انکشاف بین المللی کانادا رجعت داده شده بود و اداره مذکور مبلغ پنجاه ملیون دالر اختصاص داد تا سیستم آبیاری را بهترسازد، اما با آنها، مشکل اصلی و مرکزی رفع نشد. یعنی هنوز ذخیره گاه مربوط به این بند، نمیتواند آب کافی را برای تابستان در خود نگهدارد. جولین فانتنو وزیر همکاریهای بین المللی کانادا میگوید " کانال های مربوط به ذخیره گاه بند ترمیم شده است... " در وبسایت اداره انکشاف بین المللی کانادا میخوانیم که " بتاریخ نهم ماه جولای سال 2012م، کانال سیستم آبیاری پُر از آب بود. " اما چندین تن از زارعان افغان ضمن مصاحبه گفته اند که اظهارات جولین فانتنو کاذبانه است. سردار محمد منیجریا مسوول کانال برای قرأ کسب و کاریز قاضی میگوید " وقتی شنیدیم که ماموران کانادایی ادعای پُر بودن کانالها از آب را بعمل آورده اند، تعجب مرا برانگیخت، من نمیدانم که آنها معجزه گری میکنند، خواب می بینند و یا افغانها را مسخره میسازند؟... . نمیدانم چرا کانادایی ها درقبال شکست خودشان،

بخصوص در مورد بند دهله مغرور هستند؟ آنها نه تنها هیچ کاری برای این پروژه انجام ندادند، بلکه وضعیت آنرا بدتر از قبل هم ساختند. آنها فقط کار را آغاز کردند، ولی زودرها نمودند، همه چیز را بجایش گذاردند و رفتند."

باساس گزارش منتشر شده، شیرمحمد عطایی که یک انجنیرافغان و مسول کانالها برای سیستم آبیاری مناطق ارغنداب میباشد میگوید که "مقدار آبی که در فصل تابستان درکانالها سرازیر میشود، چهل در صد کمتر از مقدار مورد ضرورت است ... در سال گذشته تعداد زیادی از زارعان شکایت داشتند، اما خدا را شکر که به شکلی از اشکال و به همکاری میرآبها چاره سازی نمودیم."

نیروهای کانادایی در منطقه پنجوایی قندهار مستقر بودند و از ناحیه جنگ علیه طالبان رنج میکشیدند. عبدالعزیز منیجرکانال مربوط به قریه زنگآباد میگوید: "خاک را به چشم مردم قندهار زدند. .. کانالهای سیستم آبیاری در تابستان گذشته خشک بودند و بهمین دلیل، تعدادی از زارعان میخواهند زمینهای شان را بفروش برسانند. خارجیها صرفاً چند نفر را در افغانستان ثروتمند ساختند... غریب، غریب ترشد و ..."

یادداشت مترجم: این، نمونه کوچکی از دروغها و جفاکاریهای آشکاراشغالگران در حق ملت دردمند افغانستان بحساب میرود. اگر قدرتهای ذیدخل در امورافغانستان به وعدههای نخستین خویش واقعاً صادق می بودند، وضعیت اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و امنیتی کشورما، چنین ناگوار، درد انگیز و شرم آور نمی بود و اگر نیروهای مسلح خارجی، همانطور که شعار "مبارزه علیه تروریسم" را بلند نمودند، حقیقتاً علیه تروریسم مبارزه میکردند، امروز گروه طالبان چنین ترکتازی و خونریزی و بی باکی را در خاک پدری ما به راه انداخته نمیتوانستند. همچنان، اگر حادثه یازدهم سپتمبر درامه از قبل طراحی شده نمی بود، نه مردم ما عمل تنفرآمیز انتحاری را میشناختند، نه دولت افغانستان از زمره فاسدترین دولتهای جهان می بود و نه هم دهها هزار انسان بیگناه و بینوای این سرزمین بار دیگر بخاک و خون می غلتید.